

VERTELLING DORDTSE PERIODE SCHILDER HERLEEFT

‘Piraat’ kruipt in de huid van Van Gogh

Gertjan Kleinpaste kruipt in de huid van Vincent van Gogh, die een paar maanden in Dordrecht woonde. Aan de hand van dertien brieven die de wereldberoemde schilder stuurde naar zijn broer, vertelt hij zijn Dordtse verhaal.

Christiaan Doolaard

Slechts 3,5 maand woonde Vincent van Gogh in Dordrecht. Toch waren die maanden volgens Gertjan Kleinpaste (56) van cruciaal belang voor de wereldberoemde schilder. „Hier kreeg hij zijn leven weer op de rails”, vertelt hij in zijn woning, die uitzicht biedt op de Dordtse Wijnhaven. Een plek waar Van Gogh ongetwijfeld heeft gewandeld.

„Vincent kwam net uit Engeland, hij lag mentaal in de kreuken en was zoekende.” Van Gogh ging in januari 1877 in Dordrecht aan de slag als hulp in de boekhandel Blussé & Van Braam aan het Scheffersplein. Hij maakte lange dagen in de winkel. De rest van zijn tijd wandelde hij door de stad en bezocht als het even kon drie kerkdiensten op zondag. „Hij was diep religieus en wilde predikant worden. Hij vrat elke preek.”

In Dordrecht nam Van Gogh de definitieve beslissing om naar Amsterdam te vertrekken, waar hij theologie wilde studeren.

Het verhaal gaat dat hij vol bewondering voor het beeld van Ary Scheffer stond

– Gertjan Kleinpaste

Voor zijn vertelling dook Kleinpaste in de dertien brieven die Vincent van Gogh naar zijn broer Theo stuurde vanuit Dordrecht. Die Dordtse geschiedenis van de schilder was nog vrij onbekend voor hem. „Ik heb altijd interesse gehad in zijn leven, ook in zijn werk. Meer dan bijvoorbeeld in Rembrandt.” Het Dordtse Van Goghjaar – het is nu 140 jaar geleden dat de schilder in deze stad woonde – was de aanleiding om deze studie te doen.

Piratenpartij

Het is totaal iets anders dan Kleinpastes dagelijkse activiteiten. De Dordtenaar is nu druk bezig met de Tweede Kamerverkiezingen. Hij is de nummer 21 van de Piratenpartij, waar hij sinds vorig jaar deel van uitmaakt. Het uitstapje naar deze activiteit is een welkome onderbreking. „Ik hou van geschiedenis en kunst. De uitdaging was duidelijk: weet je wat leuk, ga het dan vooral doen.”

Aan de hand van de anderhalve eeuw oude schrijfsels heeft de import-Dordtenaar (Kleinpaste woont hier nu drie jaar) een vertelling ge-

▲ Maarten Mooren (links) schilderde het decor voor Gertjan Kleinpaste (rechts). FOTO VICTOR VAN BREUKELLEN

schreven in de eerste persoon. Hij kruipt in de huid van de schilder tijdens diens verblijf in Dordrecht. „Ik doe een strohoed op, maar daar blijft het qua uiterlijke gelijkenis bij”, zegt hij lachend.

Hij geeft toe dat hij soms met de feiten aan de haal gaat. „Mijn verhaal is geromantiseerd. Van Gogh schrijft in zijn brieven wel iets over zijn wandelingen door de stad, van kerk naar kerk en over het uitzicht over de rivieren. Maar daar moet je het ook mee doen.”

Geruchten en aannames zijn er volop. „Het verhaal gaat dat hij vaak vol bewondering voor het beeld van Ary Scheffer heeft gestaan.” Dat verhaal is niet zo gek, want uit de brieven wordt duidelijk dat Van Gogh een bewonderaar van het werk van Scheffer was. In zijn kamer op de Tolbrugstraat Waterzijde, waar hij inwoonde bij de familie Rijken, hingen dan werken van Scheffer die hij van zijn broer had gekregen.

Als decor gebruikt Kleinpaste een schilderij van Maarten Mooren,

Warm aanbevolen

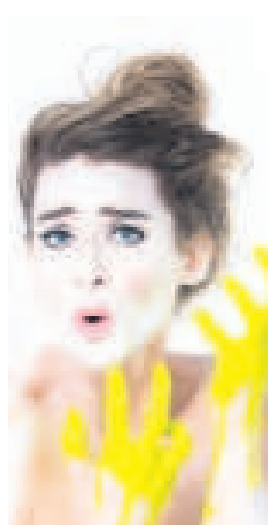
PAAZ

PAAZ is een voorstelling vol humor over de psychiatrie, gespeeld door cabaretière Yora Rienstra. Van de ene op de andere dag belandt Emma op de psychiatrische afdeling van een ziekenhuis (de PAAZ). Ze weet één ding zeker: er is iets fout gegaan. Ze heeft een leuke baan, een geweldige vriend en een goed leven, dus dat ze dood wil kan dan toch geen probleem zijn? Het is het begin van een reis door de psychiatrische wereld,

met regels, pillen en diagnoses. Emma beseft dat ze hier niet voor niets zit en dat zij de enige is die kan bepalen of en hoe ze ooit de PAAZ weer verlaten zal. **Zaterdag om 20.30 uur** in de kleine zaal van Schouwburg Kunstmin.

Zalf

Kirsten van Teijn heeft jeuk. Al haar leven lang. Jeuk komt van binnen, uit, jeuk is een emotie, maar Kirsten krijgt ook jeuk van de wereld om haar heen. Als kind zat ze ingepakt

▲ Kirsten van Teijn. FOTO SASKIA KERKHOFF

in een krabpakje, als puber in coltruien en nu wil ze alles ‘uitpakken’, want het brandt. Ze vraagt zich openlijk af: moet men krabben waar het jeukt? Soms moet je juist niet krabben, maar het laten jeuken. Want als je op één plek krabt, begint het ergens anders weer te jeuken. En als iemand ‘stop’ zegt, wordt het gejeuk alleen maar erger.

Morgen om 20.15 uur in cultureel centrum Cascade in Hendrik-Ido-Ambacht.

Voice Male

In hun nieuwe theaterconcert Nedertalers houden de vijf zangers van Voice Male het bij hun moedertaal. Na jarenlang putten uit het internationale repertoire zingen ze nu Nederlandstalig werk. Ze duiken in de bodemloze schatkist van liedjes uit de Lage Landen en kiezen daaruit de - volgens hen - mooiste pareltjes. Wat het precies wordt, houden de heren nog even geheim. Zeker is wel dat ze het spectrum breed hou-

▲ Fuad Hassen. FOTO JAN BOEVE

den: van Louis Neefs tot Gers Pardoel en van Marco Borsato tot Helmut Lotti.

Zaterdag om 20.15 uur in theater De Willem in Papendrecht.

Held

Na de finalistentour van Cameretten 2013 is Fuad Hassen aan een opmars bezig. Zijn debuuttournee werd verlengd na alle goede reacties. Zijn voorstelling kreeg goede recensies en hij speelde de show al in 120 theaters. In *Held* is het geduld van